

καναν αυτό τὸ σπῆτι ἀφιλόξενο καὶ παγωμένο. Πῶς εἶνε δυνατόν αὐτὸ νὰ βαστάξῃ γιὰ χρόνια; Ἴ Βρίσκει πὼς ἔκανα κιάλας μεγάλη θυσία, μένοντας πιστὸς στὴ γυναικὰ σου ζῶσσε. Μὰ τὸ νὰ τῆς ἔδωκα πιστὸς μετὰ τὸ θάνατό της, ἀνόητο πειὰ σωστὴ τρέλλα. Καταλαβαίνω βέβαια πὼς δὲν εἶμαι πειὰ νέος καὶ πὼς δὲν μπορῶ νὰ παυτρευθῶ ἕνα κορίτσι... Ἀλλὰ μιά χήρα ὡς τριανταπέντε χρόνων, παραδείγματος χάριν, θὰ μοῦ ταίριαζε περίφημα.

Θυμῶμαι πὼς αὐτὲς τὲς μέρες μοῦ μίλησαν γιὰ μιά κυρία μὲ πράσινα μάτια, μὲ ξανθὰ μαλλιά καὶ ἀνάστημα ψηλὸ. Ἡ κυρία αὐτή, ἔζησε, καθὼς μοῦσαν, δύο χρόνια μονάχα μὲ τὸν ἀντρα της κ' εἶνε ὀχτὼ χρόνια τώρα χήρα... Δὲν εἶνε, παρὰ τριαντα-δύο χρόνων μονάχα. Ἐπειτα εἶνε κ' αὐτὴ νέα, ποὺ τὴν εἶχανε γευτῶσά μας τὸ περασμένο καλοκαίρι στὸ Καντίκιό.

Ἐχει μάτια χρυσοπαφὰ καὶ καστανά μαλλιά... κ' ἡ ἡλικία της μοῦ ταίριαζε ἀκόμα καλύτερα. Μόλις εἶνε εικοσιπέντε χρόνων καὶ μοῦ φαίνεται πὼς δὲν εἶνε ἀκόμα παυτρεμένη. Κάθε φορὰ ποὺ τὴν συναντούσαμε, μὲ κῦταζε προσεκτικὰ, ποὺ ἡ καυμένη ἢ γυναικὰ μου φοβήθηκε καὶ μὲ ἀνάγκασε νὰ γυρίσουμε στὴν πόλι, τὴν τελείωσε ἀκόμα τὸ καλοκαίρι. Ἐκεῖ πάλι ἄρχισε νὰ νευριάζῃ μὲ τὴν κόρη τοῦ παπα, ποὺ καθόταν ἀπέναντί μας.

Μοῦλεγε πὼς κῦταζε τὴν κοπέλα ἀπὸ τὸ παράθυρο. Τί διάβολο!... Δὲν μποροῦσα πάλι νὰ καταδικασθῶ νὰ μὴ ζυγῶνω ποτὲ στὸ παρῶθρι, γιὰτὶ ἐκεῖνὸ τὸ κορίτσι μὲ τὰ λαμπερὰ μάτια καὶ τὰ κασταρὰ μαλλιά, εἰδειχνε κάθε στιγμὴ τὸ γελαστὸ ποὺ προσπαθῶ.

Ἐπειτα εἶνε καὶ ἡ κόρη τῆς παλαῆς μας ὑπέρβριας. Ἄ! Ἄν δὲν ἦταν τόσο νέα!... Εἶνε λαμπρὸ κορίτσι, μὰ δὲν ἔχει κλείσει ἀκόμα τὰ δεκαπέντε τῆς χρόνια!... Θάπρεπε νὰ παίξῃ κανεὶς τὸ κρυφτοῦλι μαζὺ της... Τὸ διαβολοκορίτσι ὅμως πὼς μὲ τραβᾷ!... Ὅταν τύχαινε νῆρθθὸ στὸ σπῆτι μας μαζὺ μὲ τὴ μάνα της, ἡ γυναικὰ μου κατέβαζε τὰ μούτρα της. Ὅποσοδήποτε, αὐτὴ ἡ μικροῦλα εἶνε πολὺ νέα... Κρίμα ὅμως, γιὰτὶ πάντα προτιμοῦσα τὰ γαλάζια μάτια καὶ τὰ ξανθὰ μαλλιά. Μὰ ἐπὶ τέλος, ἡ νεότης εἶνε κάτι ποὺ περνᾷ... Τί ἀξία μορεῖ νὰ χῶν τὰ χρόνια; Εἰκοσι χρόνια ἔχουν περάσει ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου μας. Ναι, εἰκοσι χρόνια δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιστέψω. Ἄ! φτωχὴ μου γυναικὰ! Νὰ ποὺ τὰ μάτια μου δακρύζουν... Γιὰτὶ νὰ λάβω αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα; Τουλάχιστον ἂν μὲ εἰδοποιούσαν μὲ γράμμα... Θὰ λάθαινα τὴ θλιθερὴ εἰδησι λίγες μέρες ἀργότερα. Μὰ ἐπὶ τέλος ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε. Ἄς ἀνδύσουμε αὐτὸ τὸ χαρτί κ' ἂς διαβάσουμε τὶς τρομερὲς αὐτὲς γραμμὲς.

Ἄνοιξε σιγά-σιγά τὸ τηλεγράφημα κ' ἄρχισε νὰ διαβάξῃ στὴν ἀρχὴ ψιθυριστὰ κ' ὕστερα δυνατώτερα.

«Υἱοὶ ἀπεκατέστᾶθη τελείως. Ἄναχωρῶ σὴ μερονδία Κωνσταντινουπόλιν».

Ἄφησε τὸ χαρτί σ' ἕνα τραπέζι κ' ὕστερα, ἀφοῦ συλλογιόστηκε λίγο, ἐμφύθρισε:

—Οἱ γιατροὶ εἶχαν δίκην... Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος τὴν ἔσωσε... Λοιπὸν θάνα πάλι ἐδῶ σὲ τρεῖς-τέσσερες μέρες τὸ ἀργότερο... Δυστυχία μου!... Κ' ἐγὼ ποὺ εἶχα κάνει τόσα ὄρατα διειρα...»

ΧΑΛΙΤ ΖΙΓΛΙΑ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ὅποιοι μαθαίνει τοὺς κανόνες τῆς σωφροσύνης, χωρὶς ὄμως καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ κανονιστῇ τὴ ζωὴ του σύμφωνα μ' αὐτοὺς, μοιάζει ἀπαράλλαχτα μὲ τὸν γεωρῶ ἐκεῖνον ποὺ καλλιεργεῖ τὸ χωράφι του, χωρὶς νὰ τὸ ἔχη σπείρη.

Ρ α μ π ι τ ρ α ν ἄ θ Τ α γ κ ὸ ρ

Ἐμεινα μέχρι σημερον πένης, μέρος ἴσως δι' ἀνοησίαν μου, ἀλλὰ τὸ περισσότερο, σὲ βεβαιῶνω, διὰ νὰ φυλάξω τὴν ἀνεζαρτησία μου.

Ἄδ. Κοραῆς

Ἐκεῖνος ποὺ δὲν κοκκινίζει γιὰ τὰ σφάλματά του, εἶνε σάν νὰ τὰ κἀνῃ δύο φορές.

Πόπλιος Σὺρος

ΑΠΟ ΤΑ ΞΕΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ ζωὴ τῶν μηρυγκιῶν. Πῶς ψήνουν τὰ... ψωμιά τους. Ἡ... κοσμικὲς συγκεντρώσεις των. Οἱ αὐγοκλέφτες. Τὰ μεθυσία τῶν μηρυγκιῶν. Ὁ ξανθὸς κἀνθάρος ποὺ παίξει τὸ ρόλο τοῦ Βαχχου. Τὰ περιεργὰ τῆς ἔρχεις. Τόποι στεγνοὶ καὶ τόποι ὑγροὶ. Πῶς ἔνας Νέγρος ἔγινε...λευκός!...

Θὰ τὸ πιστέψετε;

Ὅπως οἱ ἄνθρωποι τρώνε τὸ ψωμὶ τους ψημένο, ἔτσι καὶ τὰ μηρυγκία ψήνουν τὰ... καρβέλια τους στὶς ἀχτίδες τοῦ ἡλιοῦ!

Στὸ μέγεθος, τὰ ψωμιά τῶν μηρυγκιῶν εἶνε σάν τὸ πιπέρι πάνω-κάτω κ' ὅταν ψηθῶν, ἀποκτοῦν ἕνα ἐρυθρόφαιο χρώμα.

Τὰ μηρυγκία τῶν κήπων χτίζουν τὶς φωληές τους στὸς κορμούς τῶν δέντρων καὶ φροντίζουν νὰ φτιάσουν ἀπ' ἔξω... ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα!

Τὸ εἶδος αὐτὸ τῶν μηρυγκιῶν ἀγαπάει πολὺ τὰ λουλούδια, κ' ἡ πρασιναδὲς ποὺ φυτρῶνουν γύρω ἀπ' τὴ κατοικίε τους, εἶνε δικὸ τους δημιούργημα.

Μέσ' στὶς φωληές τῶν μηρυγκιῶν, ἡ... κοσμικὴ κίνηση δίνει καὶ παίρνει; Οἱ προσκεκλημένοι γίνονται δεκτοὶ μ' ἀγαλλίασι καὶ πολλὰκι φιλοξενουῦνται ἐκεῖ ἀρκετὲς μέρες. Μολαταῦτα, μερικὸ ἀπὸ τοὺς καλεσμένους αὐτοὺς, εἶνε ἀχάριστοι καὶ μόλις βροῦν εὐκαιρία, κλέβουν ἀπὸ τὶς φωληές τ' αὐγὰ. Ὅταν ὅμως ἀνακαλυφθῶν, κατασπαράζονται ἀμέσως ἀπ' τοὺς οἰκοδεσπότες.

Παρ' ὅλη τὴ σιδηρὰ πειθαρχία τους τὰ μηρυγκία εἶνε διάσημοι μεκρηδῆδες!

Ἐπάρχει μάλιστα ἕνα εἶδος ξανθοῦ κἀνθάρου, μὲ τὸν ὄποιον τὰ μηρυγκία τὸ ἐρίχουν ἔξω. Τὸ τριχωτὸ σῶμα τοῦ κἀνθάρου αὐτοῦ, βγαίνει μίαν μεθυστικὴ εὐωδία, στὸν πειρασμὸ τῆς ὁποίας δὲν μποροῦν ν' ἀντισταθῶν τὰ μηρυγκία. Γίνονται λοιπὸν φέσι στὸ μεθυσία καὶ κατὰ τὸν ὄ καθαροὺς κρατᾷ τὸ γορτὸ κ' ἀρχίζει μαζὺ τους ἕνα γλέντι τρικοῦθερτο!

Ὅταν ὄμως ὁ κἀνθάρος φύγει, τότε τὰ μηρυγκία νοιάθουν τὰ πρῶτα διασάρεστα συμπτώματα τοῦ μεθυσίου των: Νοιώθουν φαγοῦρα τρομερὴ στὸ σῶμα τους, πέφτουν ἀνάσκελα καὶ μένουν σάν ψόφια ἐπὶ ὄρες.

Ἡ δύναμις τῆς βροχῆς, ποὺ πέφτει κάθε χρόνο σ' ὅλη τὴ γῆ, ἰσοδυναμεῖ—σὲ δύναμι καὶ ἐνταση—μὲ τὴν δύναμι, ποὺ θὰ προκαλοῦσε μιά ἔκρηξις—ἔξ ἑκατομμυρίων τόνων δυναμῆτος. Ἄν ἡ ποσότης ἐνὸς ἔτους βροχῆς ἔπεφτε ἀποτόμως μόνον στὸ Λονδίνο, τότε ὅλη ἡ Ἀγγλικὴ κομποπολις θὰ μετεβάλετο σ' ἕνα σωρὸ ἀπὸ λάσπη!

Κατὰ τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὑπολογισμοὺς, περὶ τὰ 125.000 κυβικὰ μίλλια βροχῆς πέφτουν κάθε χρόνο σ' ὅλη τὴν γῆ.

Ἡ ἐφημερίδες τοῦ Σίδνεϋ τῆς Αὐστραλίας στὰ τελευταία φύλλα τους, περιγράφουν τὴν ἀπίστευτη λεπτομερὲς ἐνὸς καταπληκτικοῦ φαινομένου, ποὺ παρουσιάστηκε σὲ κάποιον ἰθαγενῆ.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, οὔτε λίγο, οὔτε πολὺ, ἀπὸ νέγρος ποὺ ἦταν, ἔγινε... λευκός!

Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ποὺ ἀνθρώπου—χαμαιλέοντος, εἶνε Σιμόν Γκαμπριέλ, καὶ γεννήθηκε στὴν Μαυριτανία ἐδῶ καὶ 42 χρόνια, ἀπὸ γονεῖς καθαροῦς νέγρους.

Ἐπὶ δέκα χρόνια ἐργαζόταν ὡς μάγειρος στὸ νοσοκομεῖο Ἄδελφας κ' οὐδέποτε εἶχε παρουσιάστῃ στὸ σῶμα του τὸ παραμικρὸ λευκὸ σημάδι.

Ἡ πρώτη ἀσπρὴ θούλα ἔκανε τὴν ἐμφάνισι τῆς στὸ κοουτλό του, ὅταν ὁ Γκαμπριέλ ἔλλαξε ἐπάγγελμα κ' ἔγινε κηπουρός.

Ἡ ἐπέκτασις τῆς ἀσπρῆς αὐτῆς βούλας σ' ὅλο του τὸ σῶμα, ἔγινε κατὸν ραγδαία, ἔτσι, ὡστε σὲ τρεῖς μέρες μῆσα, καὶ πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῆς γυναικῆς του, ἀπόχτισε ἕνα λευκοτάτο δέρμα, ποὺ θὰ τὸ ζήλευε κ' ὁ πρὸ καθαρόαμος Εὐρωπαῖος!

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΜΟΝΟΝ τὸ «Μπουκέτο» ἀγοράζει εἰς ἀπόλυτος ἰκανοποιητικὰς τιμὰς παντοῦ εἶδους παλαιὰ βιβλία καὶ βιβλιοθήκας δολοκλήρους, φυλλάδια διάφορα, ἀκόμη δὲ καὶ σκόρπια φύλλα παλαιῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν. Ἡμερολόγια, Καζακίας, μονόφυλλα, φωτογραφίας ἱστορικῶν προσώπων καὶ εἰκόνας διαφόρους. Ἀπευθυνθετὴ ἢ γράψατε: Περιοδικὸν «Μπουκέτο», Λέκα 7, Ἀθήνας.